

ALBINA

REVISTA SAPTĂMINALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

Anul 61 • Seria II • Nr. 532 • Miercuri 5 martie 1958 • 8 pagini — 15 bani

Citiți în pag. a 2-a

Rezultatele alegerilor de deputați în sfaturile populare

(După datele comunicate Prezidiului
Mării Adunări Naționale de către
comisiile electorale regionale)

Poporul muncitor a votat

2 martie 1958 va rămâne printre zilele anului o zi dintre cele mai frumoase, mai emoționante. De la 6 dimineața la 12 noaptea orașele și satele patriei au fremătat. Secțiile de votare au fost locul de manifestare al entuziasmului milioanele de alegători, cadrul atitor întâmplări mișcătoare. Poporul nostru și-a ales deputații în sfaturile populare. Cetățeanul de azi al patriei noastre nu este indiferent la ce se petrece în jurul său. El își împletește destinul cu cel a cartierului, satului, orașului în care s-a născut, în care trăiește și muncește. Ziua alegerilor a fost precedată de largi dezbateri asupra tuturor problemelor gospodărești. Candidații și alegătorii lor au discutat și hotărât împreună căile pentru rezolvarea lor. Aproape 7 milioane de cetățeni au luat parte la adunările de propunere a candidaților. Peste 560.000 de cetățeni au făcut propuneri pentru înflorirea neîncetată a regiunilor și raioanelor lor. Era și firesc ca după o astfel de activitate politică a maselor largi, ziua alegerilor să fie — ceea ce a fost de fapt — o mare sărbătoare a poporului.

Au venit la vot, din zori, mii de oameni, disputându-și locul întâi la urnă. La Popești Leordeni 700 de oameni așteptau deschiderea secției de vot. La București, la secția de votare nr. 13, raionul 23 August, a votat primul acad. prof. Dr. N. Lupu.

La Castelu, regiunea Constanța, la ceasul votării ploua și, totuși, dis-de dimineață, înruntind vremea, 200 de oameni s-au adunat în fața localului de vot. E atât de mare semnificația acestor „întimplări mărunte” încât pentru descrierea ei cuvintele se dovedesc sărace.

În comuna Comana, raionul Negru Vodă, votarea s-a terminat în decurs de trei ceasuri. De la secția de vot sătenii s-au dus direct la cîmp. Era timp prielnic și au pus grâu în brazdă. Mai potrivită și mai convingătoare subliniere a votului dat cu o clipă înainte, nici că se poate.

Au votat stăpîniți de același sentiment de bucurie, unic pentru întreaga suflare a țării în această zi, minerii și oțelarii, cărturarii, soldații, cei de pe uscat și cei de pe ape.

Întreaga suflare a patriei a votat pentru izbînzile prezente și viitoare, pentru necontenitul progres social, pentru pace. Votul dat în această zi a dovedit puternicul atașament al poporului muncitor față de partid și guvern. Votînd candidații F.D.P. masele largi de cetățeni au afirmat din nou, în mod entuziast și hotărît, recunoașterea politicii partidului ca propria lor politică și s-au angajat, în ceasul acesta solemn, să lupte neobosit pentru înfăptuirea ei.

Hora colectivîștilor! Așa au denumit-o colectivîștii comunei Castelu din raionul Medgidia, regiunea Constanța. Și au jucat-o cu mult foc în fața secției de votare!

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., votînd la secția de votare nr. 15 din raionul Grivița Roșie.

Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, votînd la secția de votare nr. 15 din raionul Grivița Roșie.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Mării Adunări Naționale, votînd la secția de votare nr. 15 din raionul Grivița Roșie.

Rezultatele alegerilor de deputați în sfaturile populare

(După datele comunicate Prezidiului Marii Adunări Naționale de către comisiile electorale regionale)

În conformitate cu Decretul Nr. 1/1958, la 2 martie 1958 au avut loc alegerile de deputați în sfaturile populare regionale, orașenești, raionale și comunale.

Au fost aleși deputați în 16 sfaturi populare

regionale, în sfatul popular al orașului București, în sfaturile populare ale celor 8 raioane ale orașului București, în 191 sfaturi populare raionale, în 171 sfaturi populare orașenești de

subordonare regională și raională, precum și în 4.314 sfaturi populare comunale.

În urma centralizării datelor cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, s-au înregistrat următoarele rezultate:

	Numărul alegătorilor	Voturi exprimate		Voturi pentru candidații F.D.P.		Voturi împotriva candidaților F.D.P.		Voturi anulate	
		Cifre absolute	%	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate
Pentru sfaturile populare regionale	10.870.451	10.828.959	99,62	10.766.912	99,43	48.738	0,45	13.309	0,12
Pentru sfatul popular al orașului București	965.024	955.696	99,03	946.338	99,02	8.360	0,88	998	0,10
Pentru sfaturile populare ale raioanelor orașului București	965.024	955.696	99,03	945.073	98,89	9.340	0,98	1.283	0,13
Pentru sfaturile populare raionale	9.250.541	9.215.503	99,62	9.146.235	99,25	55.993	0,61	19.275	0,14
Pentru sfaturile populare orașenești (de subordonare regională și raională)	2.703.578	2.692.350	99,58	2.676.315	99,40	12.972	0,48	3.063	0,12
Pentru sfaturile populare comunale	8.221.599	8.190.908	99,63	8.101.498	98,91	72.045	0,88	17.365	0,21

Datele de mai sus arată că imensa majoritate a alegătorilor a luat parte la vot.

Alegătorii au votat aproape în unanimitate pentru candidații Frontului Democrației Populare. Pentru toate sfaturile populare au fost aleși 137.790 deputați.

Toți deputații aleși au candidat din partea Frontului Democrației Populare.

Dintre deputații aleși 47,87% sunt membri

și candidați ai Partidului Muncitoresc Român, iar 52,13% sunt oameni ai muncii fără de partid.

Din numărul total al deputaților 35.082 sunt femei.

Dintre deputații aleși 87% sunt de naționalitate română, iar 13% sunt din rindul naționalităților conlocuitoare.

Un număr de 10 candidați propuși pentru

alegerile de deputați în sfaturile populare comunale n-au fost declarați aleși. Într-o circumscripție regională, într-una orașenească și în 25 circumscripții comunale, candidaturile fiind retrase, n-au avut loc alegeri. În conformitate cu articolul 109 din decretul cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, în toate aceste circumscripții vor avea loc noi alegeri.

SĂRBĂTOARE LA ALMAȘ

Vorbește un bătrîn. Pavel Oancea — Moș Păvăluț, cum îi spun oamenii — deapănă firul amintirilor.

— Nouă, ăstora din Almaș, tare mult ne mai place a cînta — spune moșneagul. Dar vezi că domnilor de pe vremuri nu le prea venea la îndemînă să dăm drum slobod cîntărilor noastre. Îmi aduc aminte de cînd eram copil, încă în 1898, ca noi almășenii am încercat să ne adunăm într-un cor. Domnii au fost însă împotriva și ne-au împiedicat...

Și Moș Păvăluț vorbește mai departe. Sala căminului cultural din comuna Almaș, raionul Gurahonț, geme de lume. Au venit aici oameni din comunele vecine, ba și de pe meleaguri mai îndepărtate de țară. Printre oaspeții de frunte ai comunei se numără reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, ai comitetului regional de partid, ai sfatului popular regional Oradea, ai Uniunii compozitorilor din R.P.R. I-a adus aici dorința de a fi alături de țărani din Almaș, la marea lor bucurie: sărbătorirea a 30 de ani de activitate neîntreruptă a corului lor. Proiectată parcă pe un ecran nevăzut, se desfășoară pe dinaintea ochilor spectatorilor viața corului de harnici plugari. Întîmplări de tot felul — greutățile începutului, marile bucurii de mai tîrziu — toate au fost amintite de cei ce au luat cuvîntul în ziua aceea de sărbătoare.

Din darea de seamă prezentată de profesorul Cirstoiu, directorul școlii din Almaș, reiese că încercarea temerară din anul 1898 nu a fost uitată de îndrăgostii cîntecului din Almaș. În anul 1922, un tînăr inimos, pe numele său Ioan Timpa, izbutește să înjghebeze un cor care pregătește cîntece pe două voci. Dar după un timp, și acesta se destramă. Mai tîr-

ziu, în 1925, o nouă formație corală ia ființă în Almaș. Animator entuziast este de astă-dată Ioan Feldureanu, care reușește să adune în jurul său 40 de țărani, organizînd primul cor pe patru voci din comună.

Totuși, abia din anul 1928 se poate vorbi de un cor cu activitate permanentă în Almaș. De data aceasta inițiatorul corului e Filip Dașcău. La început au făcut parte din acest cor bărbătesc 60 de almășeni de toate vîrstele. De la an la an, numărul lor a crescut, faima corului răspîndindu-se și în comunele vecine, unde a prezentat adesea bogate programe.

După 23 August 1944, activitatea culturală din comună ia un avînt neobișnuit. Corul, condus astăzi de Ioan Puiu, a dobîndit succese frumoase cu prilejul diferitelor concu-

suri artistice. De două ori cîntăreții din Almaș au ajuns pînă la finalele din București ca soli ai cîntecului bihorean.

Astăzi, iată-i la capătul a 30 de ani de neîntreruptă activitate. Sărbătoarea corului din Almaș înseamnă un bun prilej de a trece în revistă realizările sale de pînă acum. Din cuvîntele rostite cu prilejul aniversării, cîntăreții din Almaș și-au dat seama încă o dată de caldă prețuire de care se bucură astăzi în țara noastră toți cei ce trudesă pe tărîmul culturii și al artei în slujba poporului. Iar darurile primite din partea Ministerului Învățămîntului și Culturii, au venit să răsplătească strădaniile lor de-a lungul a trei decenii.

Coriștilor de astăzi le revine sarcina să ducă mai departe făclia aprinsă de înaintașii lor, acei minunați cîntăreți ai plaiurilor bihorene.

Noi le urăm succese tot mai trainice în munca lor de viitor.

Ioan Năsăleanu

CARTI NOI

V. I. LENIN — Despre problema națională și național-colonială — E.S.P.L.P. 632 pag. — 14,50 lei.

G. ASIN — Sociologia urii față de om (Sociologia burghezi americani contemporani despre rolul maselor populare și al personalității în istorie). — Colecția „În ajutorul celor ce studiază materialismul istoric” — E.S.P.L.P. 40 pag. — 0,75 lei.

M. GORKI — Opere — vol. VIII, nuvele 1907—1909 — E.S.P.L.A. Cartea Rusă. 600 pag. — 22 lei.

C. HOGAȘ — Pe drumuri de munte — Colecția „Biblioteca pentru toți” — ediția a II-a adăugită — E.S.P.L.A. 336 pag. — 4,50 lei.

AL. ANDRÎTOIU — Deceniul primăverii — versuri — Colecția „Biblioteca ostașului” — Editura Militară a M.F.A. a R.P.R. 44 pag. — 1,25 lei.

MARCEL BRESLAȘU — Dialectica poeziei sau cîntece despre cîntec — versuri — E.S.P.L.A. 328 pag. — 12 lei.

HORIA LIMAN — Hotarul soarelui — reportaje — Colecția „Patria noastră” Ed. Tineretului. 296 pag. — 7,25 lei.

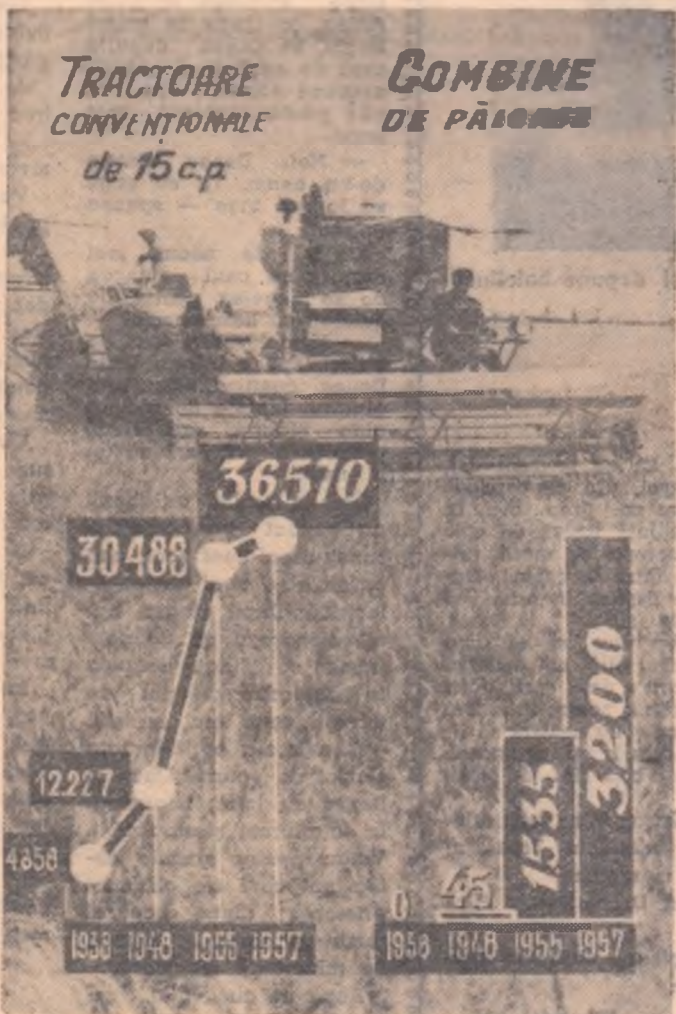
REMUS LUCA — Cămașa de mire — povestire — Colecția „Albina” — E.S.P.L.A. 112 pag. — 1,75 lei.

ALBERTO MORAVIA — Povestiri din Roma — Colecția „Meridiane” — E.S.P.L.A. 176 pag. — 2,75 lei.

CUVÎNTUL PARTIDULUI CĂLĂUZA FAPTELOR NOASTRE

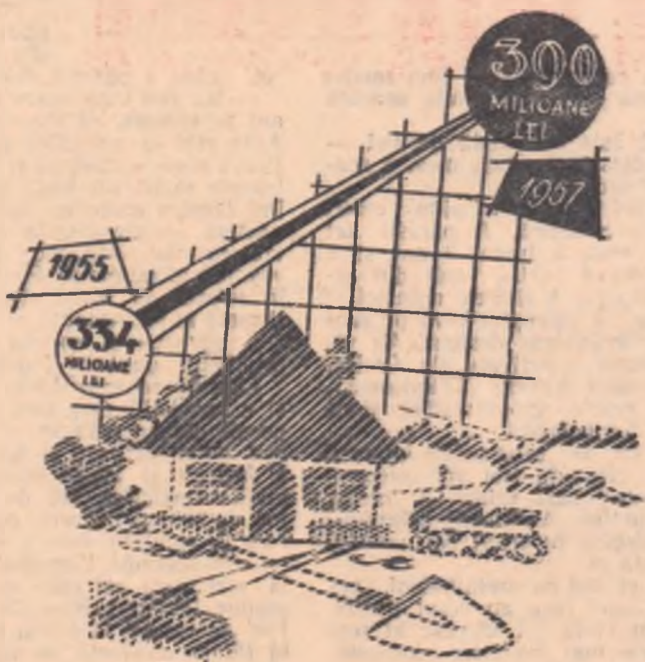
Acum nouă ani, între 3 și 5 martie 1949, a avut loc istorica plenară a C.C. al P.M.R., care a trasat linia politică de transformare socialistă a agriculturii.

In anii care s-au scurs de atunci, viața a dovedit cu prisosință profunda justete a acestei politici. Schimbări adânci s-au petrecut în agricultura și în viața satelor noastre. La sfârșitul anului 1957 sectorul cooperatist în agricultură cuprindea peste 42 la sută din numărul gospodăriilor țărănești. Succesele mari obținute an de an de unitățile cooperatiste care au fost întințate, demonstrează cu tărie superioritatea agriculturii socialiste față de cea practică în micile gospodării individuale. Convingându-se de marile fotoase ale muncii laolaltă, pe suprafețe mari de pământ, cu mijloace mecanizate, tot mai multe familii de țărani muncitori pășesc cu încredere pe calea cooperației în muncă. Trecerea treptată, pe baza liberului consimțământ, la agricultura socialistă, constituie pentru țărâna noastră muncitoare cheazășia unei vieți îmbelșugate și a viitorului luminos.

Inzestrarea agriculturii noastre cu mașini agricole este una din grijile permanente ale partidului și guvernului nostru. An de an, numeroase mașini și tractoare de diferite tipuri pornesc din fabrici și uzine spre satele patriei noastre.

Cifrele din graficul de față sînt grăitoare. Ele ne arată starea mecanizării din anul 1938 și creșterea numărului de tractoare și combine de păioase în anii puterii populare.

Pentru sporirea continuă a producției agricole statul nostru democrat-popular acordă țărânilor muncitoare însemnate credite, pe diferite termene.

Graficul de față arată că numai între anii 1955—1957 volumul creditelor acordate în agricultură a crescut cu 56 milioane lei.

Nr. FAMILIILOR DE ȚĂRANI MUNCITORI INSCRISE ÎN UNITĂȚILE COOPERATISTE

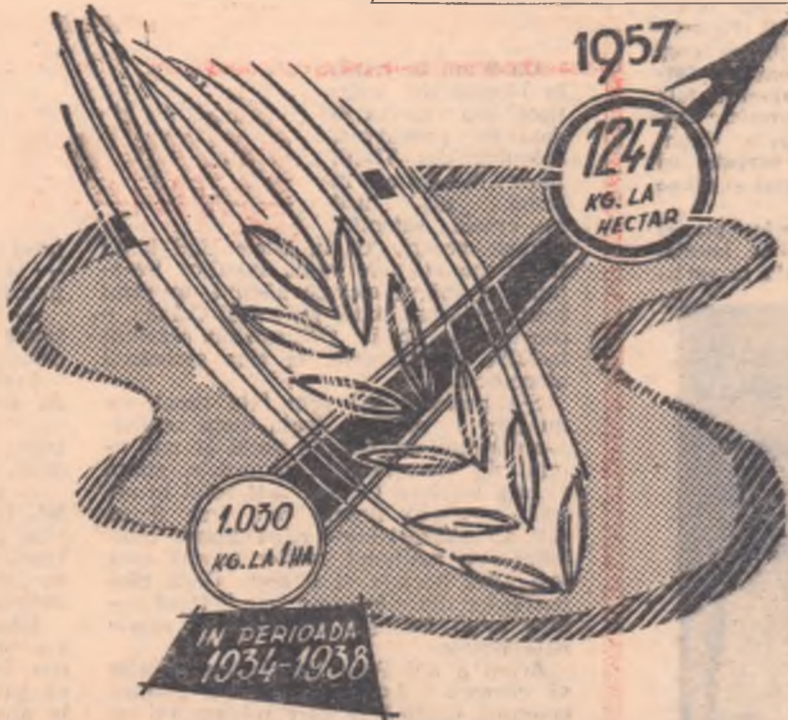
Ascultînd cuvîntul partidului și convingîndu-se de avantajele ce le oferă munca în comun a pămîntului cu mijloace mecanizate, țărâna muncitoare din țara noastră pășește cu încredere pe drumul cooperativizării. Graficul de față arată creșterea sectorului cooperatist din agricultură între anii 1950—1958.

...**P**artidul și guvernul vor sprijini prin toate mijloacele inițiativa țărânilor sărăce și mijloace pentru organizarea gospodăriilor colective, acordîndu-i ajutor multilateral în această nouă și măreață operă...

(Din rezoluția Plenei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949).

Primind un sprijin tot mai mare din partea statului, prin credite, mașini agricole, semințe selecționate, îndrumare agrozootehnică etc., țărâna muncitoare din țara noastră a putut obține an de an recolte tot mai bogate. Astfel, după cum se vede și din graficul de mai sus, față de o producție medie pe țară de 1.040 kg. porumb la hectar, cit era în anii 1934-1938, în anul 1957 s-a ajuns la o producție medie de 1.703 kg. Producții de-a dreptul impresionante au obținut îndeosebi unitățile agricole cooperatiste.

Insemnate realizări s-au obținut și în sporirea producției de grâu. Graficul arată cu cât a crescut producția medie pe țară în anul 1957, față de anii 1934—1938.

Trecerea la gospodăria agricolă colectivă va face posibilă folosirea largă a tractoarelor și a celor mai perfecționate mașini agricole, introducerea energiei electrice în agricultură, aplicarea intensă a îngrășămintelor naturale și chimice, introducerea acolamentelor și a metodelor de cultivare după datele celei mai avansate științe agrozootehnice, știința sovietică. Numai astfel se va putea ridica productivitatea muncii în agricultură,

va crește producția la hectar și vom putea produce pe aceeași unitate de suprafață mai multe cereale, mai multe plante industriale. Numai astfel vom putea ridica creșterea vitelor și intensifica pomicultura, viticultura, precum și celelalte ramuri ale producției agricole...

(Din rezoluția Plenei C.C. al P.M.R. din 3—5 martie 1949).

POPORUL MUNCITOR A VOTAT PENTRU PACE

Tovarășul Ion Călin, președintele g.a.c. din comuna Comana, raionul Vidra, regiunea București, își depune buletinul în urnă înconjurat de un grup de țărani muncitori din comună.

TILCUL GHIOCEILOR

De numele boierului Dan Secleanu am auzit cu ani și ani în urmă. Mă s-a întâmplat, însă, să-l văd fostele domenii numai în ziua următoare de după dăruirea măștișoarelor, atunci când întinderea Bărăganului căpătase o înfățișare cu totul neobișnuită. Am văzut atunci pe locurile pe care altădată trecea faetonul boieresc, înaintind în viteză o coloană de mașini ieșite pe poarta principală a gospodăriei agricole de stat Jegălia. Oameni pe care-i cunoscusem în ajun — inginerul șef Gheorghe Baru, maistrul agricol Chirea Manolache, tractoristul Ion Buzatu, șeful contabil Mircea Vetu și încă mulți alții se îndreptau spre secția de votare din comuna Perișoru. Vroiau să ajungă primii, s-o ia înaintea gospodăriei agricole colective „30 Decembrie”. În fața școlii, unde era repartizată secția de votare, lume multă.

— Ne-au luat-o alții înainte, — îmi spune cu necaz tovarășul Dinu Alexandru, președintele comitetului de întreprindere al g.a.s. Jegălia.

Și are dreptate. Colectiviștii de la „30 Decembrie”, aflindu-se chiar în comună, au reușit să fie primii. Pe coridorul școlii ne atrage atenția un grup de oameni în mijlocul cărora un bărbat înalt, între două virste, și o fată cu ochii limpezi ca cerul, povestesc ceva cu voioșie. Grupul se împrăștie. Văzându-l pe tovarășul Dinu, bărbatul își petrece mina peste umărul fetei și spune cu mindrie:

— Ei, aflați că noi doi am fost primii! Eu, primul în fața urnei și ea, imediat după mine, pentru prima dată la vot!...

Colectivista Gherghina Vlăduș, din Codlea, reg. Stalin votând pentru viața nouă.

Sînt colectiviștii Aliman Borjan și Vasilica Gereș, ambii fruntași în muncă. Alături de alți membri ai g.a.c.-ului „30 Decembrie”, în cinstea alegerilor de la 2 martie ei și-au îndeplinit planul înșămînțind cu orz o suprafață de 70 hectare.

Intrăm în sala de vot. În deplină rînduială, oamenii se apropie de mese să-și primească buletinele. Și dintr-o dată îmi atrag atenția citeva ghivece cu ghiocei așezate simetric pe mesele drapate în pinză purpurie. Prin dreptul lor se perindă bătrîni și tineri, colectiviști și salariați ai gospodăriei agricole de stat. Iată-l pe bătrînul colectivist Nicolae Șandru. E de-aici din regiunea Constanța și-și amintește de vremea cînd pe locul comunei era un izlaz. Iată-l pe tractoristul Ion Buzatu, care în cinstea alegerilor a chemat la întrecere pe toți tractoriștii din g.a.s. Jegălia. Unul după altul, oamenii depun buletinele în urnă, se ndreaptă spre ieșire, se-adună în

grupuri și discută. La un moment dat, sala se goleşte. Apoi, ușa se deschide larg, lăsînd să intre un grup nou. În fruntea grupului, o fată tînără de vreo 19-20 de ani. Se apropie de masă, primește buletinele și intră în cabină. După citeva clipe, le depune în urnă și privește oamenii din sală:

— Tovarăși... Am vrut să vă spun numai citeva cuvinte... Știți, am douăzeci de ani și votez pentru a doua oară. Votez pentru fericirea noastră, pentru înflorirea țării, votez pentru ca viața noastră să fie mereu luminoasă, curată și frumoasă, cum să vă spun, așa cum sînt, de pildă, ghioceii ăștia...

În sală se face liniște. Mina fetei atinge florile albe și imaculate. Tovarășul Dinu îmi șoptește la ureche:

— E învățătoarea Doina Bojan. Fică de colectiviști...

Un ropot de aplauze destramă liniștea care se lăsase.

D. Mihail

Cu 8 ani în urmă, la început de „marțișor” s-a născut, o dată cu primăvara, colectiva din Tîrzii Iașilor. Cu doi ani în urmă, au lucit în casele sătenilor primele becuri, tot în zilele cînd iarna fugea speriată spre inima mormîntelor. De atunci, a apărut aici pe pămînt, în satul foștilor clăcași dintre Dețeni și Crasna, o constelație nouă. Oamenii au prăznuit laolaltă evenimentele, în ziua sărbătorii alegerilor.

S-a perindat azi prin fața urnei, ca un film cu eroi vii, toată viața satului. S-au întîlnit generațiile vechi și noi, amintirile, nădejdiile și proiectele, știute și încă neștiute. Cînd a vîrît votul în urnă s-a gîndit fiecare ce-a fost și ce este, au măsurat într-o clipă drumul străbătut și-a mulțumit anilor aceștia care le-a adus bucuria și lumina. Dacă gîndurile lor din clipa asta s-ar fi făcut auzite, ar fi întregit, transcrise, o minunată istorie.

Acum 8 ani Petre Secobeanu nu știa să citească. Așa a rămas din vremea boierului Costică la care robeau toți cei 11 membri ai familiei. În 1950 a intrat în colectivă. A fost numit brigadier. Făcea scoteala pe degete, dar degetele s numai 10 și nu ajung. A ureat o treaptă spre știința de carte, și încă una spre cea de șef al casei-laborator, și o a treia cînd a fost chemat la București și a prezentat în fața oamenilor de știință referatul său despre metodele de fertilizare ale podzolului din Tîrzii. Fostul anal-

Gînduri ÎN FAȚA URNEI

fabet discută cu savanții — cum spunea — și mărturia era o fotografie apărută în ziar.

— Eu sînt ăsta cu bundă de aici — spune — și dinsul, din fața mea, e academicianul Priadencu.

Petre Anghel a făcut în ajun cerere de intrare în colectivă. A părăsit ierl întovărășirea unde a lucrat 3 ani, și a trecut la colectivă. Abia venit din armată, și-a anunțat hotărîrea nevastei.

— „Cu tine s-a împlinit ceva pe acolo”. Ceva se întîmplase desigur. Au vizitat cu unitatea colectivele din Otelec, Ionel, Sînmartinul Sîrbesc (Timișoara), au intrat în casele colectiviștilor și-au întîlnit peste tot belșugul.

Intors în sat, la proaspetele impresii s-a adăugat alta: în trei ani colectivă din Tîrzii făcuse pași uriași. A înțeles că aici e locul lui. A devenit colectivist în ajun de alegeri în semn de omagiu pentru această zi.

— Au fost și aici ca pretutindeni, cetățeni de 18 ani” care au votat pentru prima dată în viață. Ei stîrnesc în secția de vot cele mai frumoase momente. Li se îmbujorează fața fără pic de cută și mîinile voinice și tinere au o părere de tremur.

Moș Liciu Vasile a votat și acum înveselește lumea.

Pe meleaguri a

— Ninge strașnic, Deneș-baci și cam pișcă gerul. — Nu-i bai, Ghiță. Inima e caldă.

Căruța înainta încet prin marama de nea, pe drumul de la Doboli spre Ilieni. Veneau țărani la centrul de comună, înghesuți în căruțe, dar cu fețele numai zîmbet. Alături stăteau Gheorghe Lincu și prietenul său Juga Deneș. Doi prieteni, unul român și celălalt maghiar, se duceau împreună la vot. Înainte vreme, pe cînd Lincu slugărea la boier Aldea, iar Juga la groful Noghi, se țineau departe unul de celălalt. Bogătanii aruncau sămînța urii ca să-i poată exploata mai lesne.

— Noi, Deneș sîntem de-un neam. Tu cu mine să te ai bine — spunea groful.

Ce fel de neam, mai erau, cînd unul muncea de se spetea pentru ca celălalt să huzurească?

— Numa' vorba era de boieri, spuse într-un tirziu Deneș, continuîndu-și firul gîndirii. Înainte de alegeri alde Marton sau Bedo promiteau cite-n lună și în stele.

Nu de puține ori ilienii au adunat bani pentru construirea unei școli sau ca să aibă și ei lumină electrică. După alegeri banii dispăreau ca fluturile frumose ce își bate noaptea la fereaștră și apoi se duce încotro nici nu știi.

Căruța s-a oprit în fața secției de votare. Lincu și Deneș au intrat împreună. În fața urnei și-au zîmbit. Votau pentru vremile astea noi care au cimentat prietenia dintre poporul român și oamenii muncii de minoritate maghiară.

După ce au votat, cel

doi consala căm multăca prezenta tică.

Intre 1 meni se urnei și umple s

Cei d în curte

— Uit noștri.

Dădur Marton Ambii s candida Discuț

Subiectu găsit —

— Ch irea băi

— Da niverscal Vaszi prieteni.

— Se avem. N deputați

Vezi bi lumină (nouă, r ne-am c

Candi pre re prin mu

lor romf

— Vi eu. Il v ună, ca

pinde c mereu i

Intr-u neș o p alți săt cești de muna I

lor de nea A au vo nouă c meleagu

— Da știți cu cum se cu tibis ascultat

Poves plări tra din iur

— Nu știu cum dracu mi nul pe spinare, că n-am s'm

Atîta știu că mă bătea unul Bravo nene, votași, să-ți fie ieșeam numărăm pașii pînă

îmi făceam cruce cu limba. neatins. — ziceam. În două vremea lui Mitache Ada

vea moșie la malul Prutului în primire la ieșire și m-a P-orvna m-au purtat și pe la i

E aproape și ascultă si candidații de azi, Constant

Lăsați-l pe moș Liciu să și cunoașteți-l mai bine pe pornit dintr-o casa în care :

nea numai de paști și Anul a început și la el urcusul vieții: tractorist, șef de bri

nic de sector, mecanic contr tot în satul în care a desc

țot ce-a dobîndit. E modest și la vorbă, ca cel care se te

ajunge timpul pentru cite și Pod de ciment la baltă, lum în Pîhna, conductă de apă c

din pădure, sînt doar citev Acolo, în multimea de oa reazimul și forța împlinirii.

In primele ceasuri ale dimineții

Stop! Șoferul a stins lumina farurilor și a frînat dinaintea unui grup de tineri cu steaguri și muzică. Ora 5,45. Am coborît. Ne aflam în fața căminului cultural din Chiajna, comună subordonată Capitalei. Vreo 15 tineri, însoțiți de Dumitru Diaconu, directorul căminului cultural, luau drumul secției de votare. I-am urmat pînă acolo, împărtășindu-le emoția: își exercitau drepturile de alegător pentru prima oară.

Ora 6. La intrarea secției de votare, două femei: Gheorghita Mihale și Elena Minea, membră a întovărășirii agricole. Veniseră înaintea tinerilor. Ce-i de făcut?

— Să-i lăsăm pe utemiști, Leano, că votează-nțiași dată...

Din grupul cu steaguri și muzică, s-a desprins Aurica Andreescu.

— Pe cine votezi? — am întrebat.

— Pe tovarășul Gheorghe Jecu, președintele întovărășirii noastre agricole, și pe ceilalți candidați ai F.D.P. tovarășii Petru Batcu și Ilie Baron, tot din întovărășirea noastră.

Multă veselie la secția de votare din satul Dudu. Intr-un fel de priidor, alegătorii se prinseseră în horă cu

echipa de dansuri a căminului cultural din Roșu, sat vecin. Cea mai frumoasă dansatoare: Velicuța Balea. Vîrsta — 18 ani. A votat pentru prima dată. La ora 6 precis, în timp ce primea buletinele de vot, a înmînat președintelui comisiei electorale următoarea scrisorică: „Azi votez înția oară. Votez pentru fericirea și binele poporului muncitor. Aș vrea ca votul meu să poarte năzuința tinerei generații spre mai bine, spre fericire.”

Semnat: Velicuța Balea.

Era prea tulburată ca să fi putut vorbi.

Acum, juca pentru vecinii din Dudu.

Satul a fost cooperativizat în întregime astă-toamnă. Oamenii așteptau să vadă ce va face Alexandru Damian, țaran mijlocăș, agricultor de mîna-ntîia. Cînd a intrat și Damian în întovărășire, l-a urmat tot satul. Intovărășirea poartă numele Zilei Internaționale a Femeii: „8 Martie”. Noul ei președinte: mijlocășul Alexandru Damian.

Printre cei aleși ca deputați în statul popular, se numără și Alexandru Damian.

N. Culcea

IOSIF ISER

Țărăncă la tribună (pictură)

Ziua Internațională a Femeii

În epoca pe care o trăim, Ziua Internațională a Femeii capătă an de an deosebite semnificație tot mai bogată. Au trecut 48 de ani de cînd un grup de femei curajoase, în frunte cu Klara Zetkin au inițiat sărbătorirea zilei de 8 Martie ca zi de luptă împotriva războiului, pentru drepturile femeilor, pentru ocrotirea copiilor. De atunci și pînă azi, omenirea a parcurs un drum uriaș. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și crearea Statului Sovietic au deschis o eră nouă în istoria omenirii. 950 de milioane de oameni din U.R.S.S., China populară și din celelalte țări democrat-populare, au scuturat pentru totdeauna jugul exploatareii și-și făuresc o viață fericită.

Evenimentele istorice petrecute în lume au adus schimbări mari și pentru mișcarea mondială a femeilor. Federația democratică internațională a femeilor numără astăzi mai mult de 200 milioane de membre, influențînd asupra femeilor din peste 80 de țări și afirmîndu-se ca o mare forță socială.

Ziua Internațională a Femeii îmi pare a înmănușia mai multe sensuri în același timp. Ea e ziua celei care dă naștere și ocrotește viața pruncului ei pînă în ceasul în care ajunge mai subredă și mai mică decît el, puternicul, și chiar după asta. Ea muncește pentru tot ce e rînduială, căldură, frumusețe și tihnă în casă, în familia ei.

În țările lagărului socialist femeia a pornit, alături de bărbat, să construiască o viață nouă, cu toată tă-

ria voinței ei de mai bine, cu înțreaga ei conștiință nouă, de om liber, ce năzuiește, alături de bărbat, cu tot atîta tărie, cu și mai multă ardor: în numele copiilor ei, spre pace.

Săr'ătorind ziua de 8 Martie, sărbătorim femeia care gîndește, care muncește, sărbătorim mama de pretutindeni și femeia care visează și luptă pentru fericirea poporului ei. Sărbătorim savanta și femeia care sapă ogorul, muncitoarea din uzină și îngrijitoarea de la creșă, medicul și gospodina care crește cîțiva copii și le seamănă în conștiință ideea dreptății, sărbătorim femeia din fața șevaletului sau a strungului.

Anul acesta, în țara noastră, 8 Martie se sărbătorește în condiții deosebite. În această zi va avea loc deschiderea Conferinței Naționale a Femeilor, eveniment de mare importanță pentru mișcarea de femei din țara noastră. Conferința va marca o etapă nouă în dezvoltarea activității în rîndul femeilor. Ea va face un bilanț al aportului adus de femei în toate domeniile vieții noastre în ultimii ani și va trasa programul activității mișcării de femei în lumina cerințelor actuale ale construcției socialiste în țara noastră.

Lucia Demetrius

scriitoare

laureată a Premiului de Stat vice-președintă a Comitetului Organizatoric Central al Femeilor din R.P.R.

Mai sînt numai cîteva clipe pînă la ora 6, cînd în urnă se vor introduce primele buletine. Cu drapele și flori, cu tobe și goarne, un grup de pionieri a intrat în secția de votare. Cu ei o dată, pe ușa larg deschisă, a năvălit parcă toată primăvara.

Spre urnă pășește o fetișcană. Sevastita Bălănescu o cheamă. Tinără. Chiar astăzi a împlinit 18 ani. Calcă sfioasă, ca pe ace. Gînduri. Emoții. Visuri. Cei din jur o privesc cu grijă părintească. O îndeamnă din ochi să pășească, o îndeamnă cu toată dragostea.

Era prea frumoasă clipa și inima nu s-a lăsat prea mult rugată, pentru a-i putea smulge cîteva stihuri:

„Privindu-și buletinul de votare
Cu ochi ce de lumină nu ți-i satul,
Privea certificatul de intrare
În rîndurile oamenilor maturi —

Ieri încă mai era o fetișcană
zvăpăiată,
Ieri încă nu votase prima dată“.

Intr-o atmosferă sărbătorească, în ciuda împotrîvirii crivățului, tinerii au incins o sirbă infocată, o sirbă așa cum se joacă pe meleagurile lor (comuna Leu, regiunea Craiova).

Stînd de vorbă cu cîțiva alegători, le-am pus această scurtă întrebare: pentru ce au votat candidații F.D.P.? Scurte au fost și răspunsurile lor. Le voi reda așa cum au fost ele rostite:

ION ROPOTEL: sînt membru al întovărășirii „Jean Dobrescu”. Dum-

nevoastră poate n-ați auzit de numele ăsta, de Jean Dobrescu. Este, ca să zic așa, un erou de-al nostru, local. L-am cunoscut bine. Era muncitor la oraș. A mers în fruntea noastră, atunci, în '45, să luăm cu asalt prefectura fostului județ Romanai. A fost ucis. Păcat. Era un om tare de ispravă. De cîte ori votez, mă gîndesc și la el. Visul pentru care el s-a jertfit, îl împlinim azi cu rîvnă. Pentru visul ăsta votez.

RODICA GAVRILA; sînt învătoare. La amenajarea școlii și în munca mea am primit un sprijin prețios din partea deputatei Ioana Oprișor. O votez, pentru a treia oară, din toată inima. Și alături de ea și pe ceilalți candidați ai noștri.

GHEORGHE ION: sînt țaran muncitor. După cum vedeți, am venit la vot cu toată familia. Votez cu drag candidații F.D.P. printre care este și tovarășul Ion Buzduceanu, președintele statului popular. La întîlnirile cu alegătorii oamenii au cerut să se facă o serie de lucrări, cum ar fi: pietruirea drumurilor, construirea unui dispensar, electricizarea comunei, plantarea de pomi și altele. Oamenii nu numai că au cerut, dar au venit și cu propuneri concrete, au făgăduit că vor răspunde la orice chemare. Pentru împlinirea acestor cerințe ale noastre, pentru propășirea satelor și orașelor noastre, mi-am dat și eu, alături de ceilalți cetățeni ai patriei, votul meu candidaților F.D.P.

Petre Popa

Imbrăcați în straie sărbătorești, cetățenii de naționalitate germană din comuna Ghimbav, regiunea Stalin, s-au prezentat în fața urnei pentru a-și da votul, cu toată dragostea, candidaților F.D.P.

DREPTUL LA VIAȚĂ

de Nina Cassian

Trecute veacuri: lespezi de urgie.
Altminteri nu e chip să le mai spu.
Fierbea poporul în robia lui,
Femeia-n îndoita ei robie.

Femeia — roabă la stăpînii mari,
Și roabă la bărbat, și roabă-n toate;
Născînd în cîmp un prunc cu ochii-amar!
Veghind la vatra fără de bucate.

Un orizont cît fundul de tîgaie
I-a hărăzit stăpînul, plin de grije
Ca nu cumva să crească-o vîlvătaie
În ochii ei, care să-l poată frige.

Nu se-nvechea vreo suferință-n piept,
Că noi dureri se adunau, morman,
Femeia-avea alit: cumplitul drept
De-a-mbătrîni la douăzeci de ani.

Dar lespedea de veacuri ca s-o spargă
Doar ea, n-ar fi putut să albă spor.
Ci trebuia să se pornească, largă,
Urtașă forță-a-ntregului popor.

Așa a fost! În sterpele nisipuri,
În ripele care brăzdau pămîntul,

A izvorit un cînt din răsărituri,
Și cel ce au făcut — au luat cuvîntul.

Femeia a rostit atunci, înalt,
Tot ce făcuse-n veacurile duse,
Cuvintele gîndite și nespuse
Și cîntecul ascuns și necîntat.

Și faptele ce nu le-a făptuit,
Și visul nevisat în noaptea oarbă,
Și-acest șuvoi al-dală necîrmit,
În vadul vieții începu să fiarbă.

De-atunci, femeia, ca-ntr-un lan mînos
În sutele de ramuri ale muncii,
Aduce-nlăcărul ei prinos,
Și-și crește țara, și își crește pruncii.

Puternică-l și fără de zăgaz.
Prea mult a stat în fundătura vieții
Ca să-i mai lase nopții vreun răgaz
În plină revărsare-a dimineții.

A plămădit-o, veac de veac, poporul:
Acestel țări va ști să-l fie scutul.
Și amintindu-și lespedea, trecutul,
Va ști să făurească viitorul.

De TOATE pentru TOTI

„Omul zăpezilor“

Plecat în Pamir, ca să studieze ghețarul Fedcenko — în cadrul lucrărilor Anului Geofizic Internațional — hidrologul Alexandr Pronin a declarat la înapoierea sa în patrie, următoarele:

„Într-o zi, m-am deplasat cu alți doi colaboratori ai mei în regiunea ghețarului Fedcenko și ne-am oprit la Altinmazar, ultima așezare omenească la granița ghețurilor veșnice. M-am despărțit de restul echipei, care a plecat cu misiuni speciale. Am rămas singur, timp de câteva zile. Cercetînd valea Baliandkik, într-o după amiază de august a anului trecut, am fost martorul unei scene ciudate. Cam la vreo 500 metri depărtare, văzui înaintînd prin zăpadă o făptură a asemănare de om. Mergea puțin adusă de spate, cu picioarele larg rășchitate. Avea brațele mai lungi decît la un om obișnuit. Silueta lui se distingea clar pe fondul zăpezii. După 5 minute, arătarea dispăru după o stîncă.

Trei zile după aceea, cu prilejul unei recunoașteri în același loc, am zărit din nou această făptură misterioasă, care a dispărut după câteva minute. Intrase, probabil, în vreo peșteră din stîncă. Cercetări făcute ulterior ne-au dus la constatarea că în valea Alai se aflau numeroase peșteri.“

Bănuiele care confirmă...

După o săptămînă — povestește Alexandr Pronin — toți oamenii expediției ne-am întors la bază, cu materialul adunat. Aproape că și uitasem cele ce văzusem. Dar înainte de a părăsi ghețarul, constatarăm dispariția unei bărci de cauciuc. Orice căutare fu zadarnică.

Abia după o lună de la înapoierea noastră la Leningrad, aflarăm de la colegii Universi-

„Urmele omului zăpezilor“ reconstituită de desenatorul L. Korkevic, după descrierea lăcută de hidrologul sovietic Pronin.

tății R.S.S. Uzbece că ei găseră o barcă de cauciuc, pe versantul opus al ghețarului, la circa 5 km. depărtare de tabăra noastră. Nu putea fi vorba de o alunecare obișnuită, deoarece barca nu fusese găsită în vale, ci către creștetul ghețarului.

pun aceste dispariții pe seama curiozității „omului zăpezii“.

Cum arată „omul zăpezilor“

După descrierile existente, „omul zăpezilor“ ar avea statura unui adolescent sau chiar a unui adult. Cu excepția feței, are tot corpul acoperit cu păr de culoare cenușiu-brună; trăiește între limita superioară a pădurilor și zăpezilor eterne, unde pot fi întâlnite mai frecvent urmele sale; se hrănește cu rădăcini de plante, ierburi și boabe, cu insecte și mamifere mici.

Urmele proaspete ale pașilor „omului zăpezilor“ sînt interesante; ele ating o lungime de 25—30 centimetri. Talpa piciorului său este mai lată decît cea a omului, iar primele două degete ale picioarelor sînt foarte groase și despărțite cu totul de celelalte degete. Această caracteristică intrunește și trăsăturile omului și ale maimuței, fiind foarte asemănătoare urmelor lăsate de pașii omului primitiv din epoca de piatră, în special ai omului de la Neanderthal, descoperit în 1952 în peșterile Italiei, fiind, după cit se pare, mai înepiat decît acesta.

*

Controversa oamenilor de știință cu privire la existența „omului zăpezilor“ se pare că a intrat într-o fază lămuritoare. Observațiile culese de Alexandr Pronin și expedițiile științifice ce vor urma în Pamir vor duce cu siguranță la lămurirea misterului ce învăluie existența strămoșului omului de azi.

„Urmele omului zăpezilor sînt asemănătoare celor ale omului din Neanderthal și par să aparțină chiar unor ființe mai înepiate. O altă dovadă a existenței omului zăpezilor sînt scalpurile (pielea smulșă de pe cap) descoperite în 1954 într-o minăstire din Himalaia, de o expediție engleză.

În sfîrșit, există relațiile populației acelor locuri asupra întîlnirilor lor cu omul zăpezilor.

Studiul tuturor acestor date permite să se creadă că în munții Himalaia, la mari înălțimi, situate între zona de păduri și cea a zăpezilor eterne, s-a păstrat un mic număr de specimene de antropoizi mari, cu o organizare superioară, a căror evoluție îi plasează deasupra maimuțelor antropoide, dar mai prejos decît oamenii cei mai primitivi ai epocii de piatră“.

S. Obrucev

membre corespondent al
Academiei de științe
a U.R.S.S.

Dealtfel localnicii ne-au confirmat, în dese rînduri, că le-au dispărut obiecte de uz curent, rufărie și chiar un fierăstrău. Toate aceste lucruri au fost mai tîrziu regăsite sus în munte. Ei

Curiozități

Lanternă atomică de buzunar

În ultimii ani savanții și-au exprimat de multe ori părerea că este posibilă crearea unei baterii electrice atomice dintr-o plăcuță de substanță radioactivă, care emană particulele beta (electroni) și un redresor, care transformă mișcarea haotică a electronilor într-un curent continuu.

De curînd una din firmele americane a produs bateria în felul acesta. Intensitatea luminii produse de o astfel de baterie slăbește pe jumătate abia după 12 ani de întreținere continuă.

Festival

Cînd privești cărticica cu o copertă roșie de piele, intitulată „Festival“, cu greu poți ghici că ai în față un aparat de radiorecepție. Aparatul de radio „Festival“ construit de unul din Institutele Științifice de Cercetări din Leningrad, cîntărește abia 800 grame. El poate să recepționeze emisiunile stațiilor de

radio pe unde medii. Aparatul are o antenă interioară, un difuzor dinamic și se alimentează de la o baterie obișnuită pentru lanternă de buzunar. Practic, o astfel de baterie ține aproape 3 luni

Găini cu cozi înire 3—7,30... metri!

În satul japonez Katio situat pe insula Sikoku trăiesc păsări cu cea mai lungă coadă. Ele sînt găini, crescute anume pentru cozile lor.

Lungimea cea mai mare este atinsă de coada găinilor din rasa violet deschis, care deține „recordul“ 7,30 m! În satul Katio sînt multe găini a căror coadă depășește 3 metri.

Creșterea acestor găini și îngrijirea lor cere multă muncă și timp. Cînd coada crește în așa măsură, încît începe a se țîri pe pămînt, găina este strămutată într-o cașcă separată, unde este ținută tot timpul. Pentru ca nu cumva să se incurce, coada este legată cu o sfoară și atîrnată de peretele cuștii.

Verificați-vă cunoștințele

1. În ce an a murit scriitorul Anton Pann?
a) 1848; b) 1851; c) 1853; d) 1854.
2. Cine este autorul romanului „Nemul Gondeșilor“?
a) Nagy Istvan; b) Gaal Gabor; c) Sütő Andras; d) Szabo Gyula.
3. Cine a descoperit „Capul Bunei Speranțe“?
a) Magellan; b) Diaz; c) Marco Polo; d) Columb.
4. În ce an au avut loc luptele de la Călugăreni, în care armata condusă de Mihai Viteazul a bătut pe turci?

- a) 1594; b) 1596; c) 1599; d) 1601.
5. Cine a spus: „Omul! Ce mîndru sună acest cuvînt“?
a) Tolstoi; b) Cehov; c) Gogol; d) Gorki.
6. Cine a descifrat hieroglifele egiptene?
a) Napoleon; b) Champion; c) Lessing; d) Champollion.
7. Cine este autorul celebrei opere muzicale „Tosca“?
a) Verdi; b) Puccini; c) Mendelssohn; d) Massenet.

Răspunsurile exacte:
1. — b; 2. — d; 3. — b;
4. — a; 5. — d; 6. — d;
7. — b.

Statul MEDICULUI

Despre fracturi

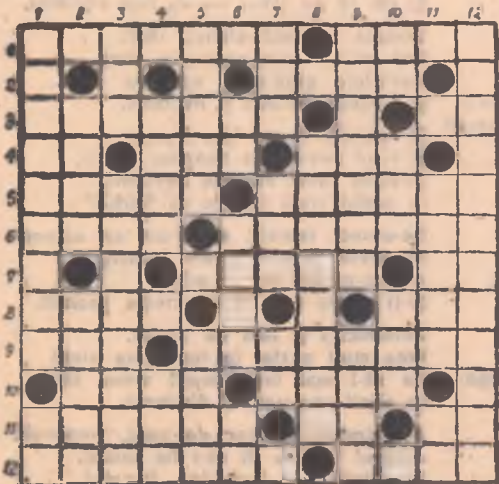
În urma alunecării, căderii sau călcăturii greșite, simțim o durere ascuțită și adesea nu mai putem să punem piciorul în pămînt sau să mișcăm mina. Ce s-a întîmplat? Călcînd greșit, greutatea corpului nu a mai avut punctul de sprijin normal, iar efortul de a păstra echilibrul corpului a fost făcut de niște fibre subțiri ce ajută mișcările încheieturii — fibre care se numesc ligamente. Aceste ligamente întinzîndu-se mai mult decît normal se produce durerea și apoi, la o oră-două umflătura întregii articulații. Aceasta este cea mai simplă urmare a acestor accidente. Cînd alunecarea sau călcătura se face din mers repede (alunecare pe scară) sau de la o mare înălțime (călcarea într-o groapă), osul poate ieși din încheietură cu totul. Durerea este atunci foarte mare, iar umflătura atinge mărimea unui cap de sugaci. Aceasta este luxația. Se întîmplă ca lovitură sau cădere să fie atât de puternică, încît osul lovit să se crape sau să se rupă. Aceste accidente se numesc fracturi. Ele sînt mult mai grave decît scrîntiturile.

Fie că este vorba de o scrîntitură (luxație sau entorsă), fie că este vorba de o fractură, medicul trebuie chemat imediat. Urmările celei mai simple scrîntituri pot fi foarte grave dacă bolnavul se tratează singur sau nu se tratează de loc. Pînă la sosirea medicului bolnavul trebuie ridicat de la locul accidentului fără a mai fi lăsat să pună piciorul în pămînt. Va fi așezat în pat, iar încheietura accidentată va fi înfășurată ușor într-un ștergar muiat în apă rece. Acest ștergar va fi schimbat la fiecare oră. Împotriva durerilor se poa-

te lua o tabletă de „Phenacod“. Accidentatul va păstra un peaos complet pînă la sosirea medicului. Dacă este vorba de o fractură deschisă, bolnavul va fi dus pînă la pat, întins pe o targă sau, în lipsă, pe o ușă. Mina sau piciorul lovit va fi ținut tot timpul întins în lungul trupului. Se va mișca cît mai puțin corpul bolnavului. Dacă medicul nu poate veni acasă sau la locul accidentului, sau dacă distanța pînă la spital nu este prea mare, vom transporta pe accidentat la medic. Cînd autobuzul „Salvării“ nu poate veni, transportarea se va face cu camionul sau căruța. Se va pune un așternut de paie, gros de o jumătate de metru, deasupra o ușă și peste ușă o saltea pe care întindem bolnavul. Căruța sau camionul va merge încet și va feri gropile, pentru a nu zdruncina bolnavul. La spital, accidentatul va fi examinat la raze, iar fractura pusă în ghips sau tratată pe loc.

CUVINTE INCRUCISATE

De la lume adunate

ORIZONTAL: 1. Greu se satură! — Farcă-
fiert în oală. 2. A face pe cineva să rămînă cu
gura căscată. 3. Un fluieră-vînt, fără nici un

căpătii. — Vas de pămînt. 4. Un mov... ne-
clar — Întocmai — Încerc să-l distrug (fig.)
5. Are lacăt la gură — Cum îi picătura de ro-
uă 6. Din an în paște — Are o gură cît o
șură. 7. Păcălit (fam.) — Notă muzicală. 8. Iz-
laz (mold.) — Cît ai lua cu trei degete. 9.
Tragere cu arma — A rupe picioarele. 10. Pu-
ternici — Se găsește în aer. 11. A ciunti — A-
vocat — Cel mai bun. 12. Bețe în roate — Ca
ardeiul (pl.)

VERTICAL: 1. De multe s-apucă și pe toate
le incurcă — La margine de cîmp. 2. Pune
brînză în strachină și întinge pe alături — A
„mișca din urechi“. 3. A afla totul — Urcate. 4.
Locuitor din Mauritania — Le-a ajuns gura
pînă la urechi. 5. Cuvîntare pentru sărbătorit
— A pune jувățul pe gitul cuiva. 6. Oferire
nepoliticoasă — Stăpînul cînelui care a min-
cat pere pădurețe — Todirel, mititel, face gar-
dul frumuseț. 7. A da cu mina prin copaie —
Unul pe altul se scoate — Interjecție. 8. Nu
aduce anul ce aduce ceasul. 9. Stă ca un țap
logodit — A da de cheltuială. 10. Pronume
— Galben ca turta de ceară — Sînt capabil.
11. Nu ridică nasul din pămînt — Cal dobro-
gean. 12. Parcă-i copt în cilfi (pl.).

Săptămîna politică

ÎNȚĂRĂ

Un document al prieteniei frățești romîno-ungare

La sfîrșitul lunii februarie, țara noastră a fost vizitată de o delegație guvernamentală și de partid a R.P. Ungare, în frunte cu tovarășul Kádár János. Prețutîndeni, înalții oaspeți au fost primiți cu căldură de către oamenii muncii din țara noastră. Prietenia dintre popoarele romîni și ungari s-a cimentat de-a lungul anilor, în lupta împotriva asuprii, pentru înfrîngerea unei vieți mai bune. Această prietenie a căpătat astăzi un conținut nou, socialist. Bazată pe principiile internaționalismului proletar, pe colaborare și în-ajutorare frățească, prietenia romîno-ungară este trairnică, de nezduncinat. Ea s-a verificat în timpuri grele, atunci cînd contrarevoluția a încercat să răpească oamenii muncii ungari cuceririle lor socialiste. Referindu-se la această, tovarășul Kádár János a spus: „Solidaritatea tovarășilor romîni ne-a fost de mare ajutor. Prin faptul că poporul romîn a întîns o mînă prietenească poporului ungari în timpul unei mari încercări, s-a dovedit că această prietenie nu este numai pentru zile însoțite, ci rezistă încercărilor și în timpul furtunii”.

În cursul convorbirilor care au avut loc între delegațiile guvernamentale și de partid ale R.P. Romîne și R.P. Ungare, părțile au făcut un schimb de informații asupra activității guvernului și partidelor lor, au examinat pe larg problemele dezvoltării continue a relațiilor prietenești dintre ele, precum și cele mai însemnate probleme internaționale, care interesează ambele țări. Declarația dată publicității subliniază faptul că relațiile

dintre cele două țări s-au dezvoltat cu succes în spiritul prevederilor Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat în urmă cu zece ani. Cele două delegații au convenit ca în anii următori să se intensifice schimburile comerciale și culturale și să se formeze o Comisie guvernamentală mixtă romîno-ungară de colaborare economică.

În relațiile lor internaționale, guvernele romîn și ungari vor aplica și în viitor principiile Chartei O.N.U., principii care obligă toate statele să-și unească eforturile în vederea menținerii și apărării păcii. Părțile sprijină cu hotărîre propunerea R.D. Germane ca cele două state germane să înceapă tratative directe în scopul unificării Germaniei și ca cele două state germane să renunțe la înzestrarea armatelor lor cu arma nucleară. Guvernul romîn și ungari își exprimă simpatia și solidaritatea lor față de lupta popoarelor arabe și a celor din colonii care luptă pentru a scutura jugul asuprii. Cu un sentiment firesc de răspundere pentru soarta păcii și securității, ambele părți sprijină cu hotărîre propunerile guvernului sovietic cu privire la convocarea unei conferințe la cel mai înalt nivel. Popoarele noastre depun eforturi susținute pentru realizarea unui acord în problema dezarmării, pentru lichidarea folosirii armelor nucleare, pentru slăbirea înordării internaționale.

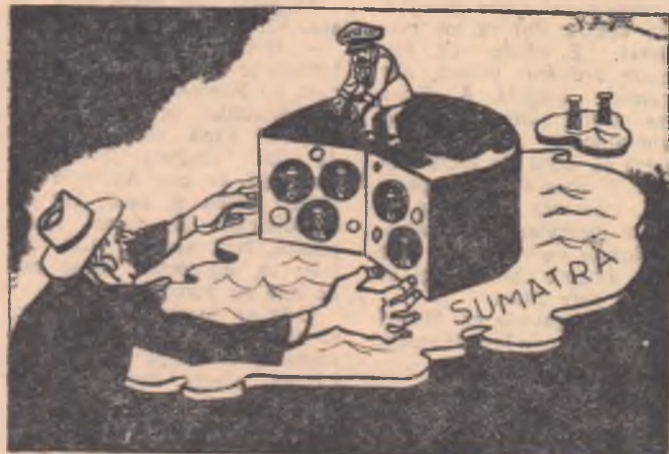
Poporul romîn și poporul ungari desfășoară o mîreață operă de construcție socialistă sub conducerea partidelor clasei muncitoare, partide

marxist-leniniste. Chezășia întăririi prieteniei dintre poporul romîn și poporul ungari o constituie colaborarea rodnică dintre Partidul Muncitoresc Romîn și Partidul Muncitoresc Socialist Ungar. Cu prilejul convorbirilor de la București s-a constatat că între cele două partide există o deplină unitate de vederi în problemele fundamentale ale mișcării comuniste internaționale și s-a hotărît ca și în viitor să se dezbată în comun problemele cele mai importante ale luptei pentru socialism și pace, să se extindă schimbul de delegații, studiarea reciprocă a experienței în munca de partid, precum și schimbul de documente și a presei de partid. Declarația subliniază, de asemenea, că cele două partide își reafirmă hotărîrea lor fermă de a lupta în mod consecvent împotriva oricăror încercări de revizuire a marxism-leninismului, pentru lichidarea dogmatismului și a sectarismului. Cele două partide vor lupta pentru continua întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimii muncitoare, pentru întărirea permanentă a legăturilor cu masele, pentru consolidarea cuceririlor revoluționare ale popoarelor romîn și ungari.

Vizita făcută în țara noastră de solii poporului frate ungari, precum și tratativele rodnice duse între delegațiile guvernamentale și de partid ale R.P. Romîne și R.P. Ungare au adus o contribuție însemnată la întărirea și dezvoltarea relațiilor de prietenie romîno-ungare, relații de tip nou, caracteristice popoarelor din marea familie a țărilor socialiste.

PESTE HOTARE

Grupul de rebeli indonezieni, care a constituit un guvern separatist în Sumatra Centrală, făcînd jocul colonialiștilor olandezi și americani, încearcă să nună bogățiile insulei la cheremul acestora

Colonialistul s-a întins la cașcaval. (Desen de I. DORU)

O nouă contribuție a guvernului sovietic la consolidarea păcii

Urmind cu fermitate politica sa de pace, de rezolvare prin bună înțelegere a tuturor problemelor litigioase, guvernul sovietic a netezit drumul spre conferință, la cel mai înalt nivel, a șefilor de guverne. Scrisoarea de răspuns adresată la 1 martie a. c. ministrului Afacerilor Externe al Franței, C. Pineau, de către Andrei Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., arată că guvernul sovietic poate accepta ca „paralel cu continuarea tratativilor pe căi diplomatice să fie convocată cit de curînd o conferință a miniștrilor afacerilor externe”.

Guvernul sovietic propune totodată și datele convocării celor două conferințe: luna aprilie a.c. pentru conferința miniștrilor afacerilor externe și luna iunie a. c. pentru conferința la cel mai înalt nivel. Scrisoarea de răspuns ia în considerare conștientul guvernului francez privind stabilirea pe bază de paritate a compoziției participanților la ambele conferințe. Astfel, din partea occidentului să participe Franța, S.U.A., Anglia și Italia, iar din partea răsăritului — Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia și România. De altfel, în propuneri anterioare, făcute la 8 ianuarie a.c., guvernul sovietic indicase pen-

tru participarea la conferințe și alte țări, care nu fac parte din grupările militare și politice existente. În problema participării acestora, rămîne să se cadă de acord.

O propunere deosebit de importantă a guvernului sovietic este ca la conferința șefilor de guverne să se discute numai problemele în privința cărora există temeiul că se poate ajunge la un acord. Asemenea probleme sînt: crearea zonei denuclearizate în centrul Europei și încetarea experiențelor cu arme nucleare.

Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. se pronunță, în continuare, pentru rezolvarea justă a problemei algeriene și se ocupă de relațiile franco-sovietice. Dezvoltarea legăturilor comerciale și economice dintre Franța și U.R.S.S. a fost frînată prin hotărîrea unilaterală a guvernului francez, care n-a dat prețuire propunerilor sovietice datînd încă din 17 mai 1957. Deschiderea unor Camere de comerț la Moscova și Paris, organizarea de expoziții industriale și agricole în U.R.S.S. și Franța, colaborarea în vederea dezvoltării bazei energetice și de combustibil — sînt propuneri care își păstrează actualitatea. Traducerea lor în fapt va contribui din plin la îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări, la consolidarea păcii.

Interviul acordat de tov. CHIVU STOICA unui ziarist american

Săptămîna trecută, tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romîne, a primit pe corespondentul ziarului american „New York Times”, Elie Abel, cărui a i-a acordat un interviu.

Răspunzînd la întrebarea cu privire la situația prezentă a propunerii guvernului romîn din septembrie anul trecut de a se convoca o conferință a țărilor balcanice, tovarășul Chivu Stoica a arătat că țara noastră va continua și pe viitor să depună străduințe pentru convocarea acestei conferințe, socotînd-o utilă și actuală. Tovarășul Chivu Stoica a arătat de asemenea că guvernul nostru sprijină cu căldură propunerile guvernului polonez privind crearea unei zone denuclearizate în centrul Europei. Realizarea acestor propuneri ar constitui un punct de plecare în direcția destinderii în cordării internaționale și înlăturării primejdiei unui război nuclear.

Întrebat fiind pentru ce la noi se pune un accent deosebit pe reducerea prețului de cost și mărirea producției, tovarășul Chivu Stoica a arătat că „asigurarea unei cantități sporite de bunuri, la prețuri de cost cît mai reduse, este

o condiție indispensabilă pentru ridicarea nivelului de trai al poporului”. De asemenea, tovarășul Chivu Stoica, răspunzînd la întrebarea referitoare la rezultatele date de sistemul de contractări și achiziții în locul vechiului sistem de colectare, a arătat că, chiar în momentul desființării cotelor obligatorii, fondul central la majoritatea produselor agro-alimentare era asigurat pe baza achizițiilor și contractărilor. Noile forme de schimb între oraș și sat au stimulat pe

producătorii agricoli individuali și cooperatiști în realizarea unei productivități sporite.

Arătînd că în prezent țara noastră întreține relații comerciale cu 68 de țări și că an de an produse ale industriei și agriculturii noastre sînt tot mai apreciate și cerute peste hotare, tovarășul Chivu Stoica a reafirmat dorința guvernului romîn de a dezvolta relațiile comerciale cu S.U.A., după principiile schimburilor echivalente și ale avantajului reciproc.

PE SCURT · PE SCURT · PE SCURT

● În urma convorbirilor pe care le-a avut zilele acestea la Damasc cu oficialitățile egiptene și siriene, emirul El Badr a anunțat că Yemenul s-a alăturat Republicii Arabe Unite, urmînd ca textul acordului prin care se consacră formal această unire să fie semnat imediat ce va fi constituit guvernul Republicii Arabe Unite. În declarația sa, emirul El Badr a subliniat bucuria poporului iemenit de a se alătura Republicii Arabe Unite, alăturare care constituie încă un pas spre marea unitate a țărilor arabe în lupta împotriva imperialismului.

● Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. „cu privire la dezvoltarea continuă a orîndui-

rii colhoznice și în reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare”, găsește prețutîndeni în întreaga Uniune Sovietică un sprijin larg. În prezent, au loc așdunări ale colhoznicilor, lucrătorilor din f.M.T.-uri și sovohozuri, muncitorilor din fabrici și uzine, în cadrul cărora numeroși vorbitori propun măsuri concrete care vor contribui la înfăptuirea cu succes a hotărîrilor plenare.

● Zilele trecute au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale R.P. Bulgaria și R. Cehoslovace. În cadrul tratativilor s-au discutat unele pro-

bleme economice care interesează cele două țări. Tratativele au decurs într-o atmosferă tovarășească și prietenească și în spiritul înțelegerii reciproce, vîdînd o unitate deplină de vederi.

● În Irak ia amploare lupta maselor populare pentru retragerea țărilor din Pactul de la Bagdad și pentru ca Irakul să ducă o politică independentă bazată pe principiile neutralității și prieteniei cu toate țările. În numeroase localități au loc mari demonstrații de protest împotriva actualului regim reacționar și împotriva creării uniunii irako-iordaniene. Participanții la demonstrații cer o strînsă colaborare cu Republica Arabă Unită și cu alte state arabe independente.

Agatocle cel Mare

Agatocle Fărîmiță, zis „cel Mare”, e om sucit. Deci să lămurim lucrurile de la început. „Cel Mare” e poreclit nu pentru niscai fapte grozave. Nu, ci pentru statura lui mă-tăhăloasă. E voinic cit doi. Pricepere are mai puțină, dar îndărătnicie destulă. A rămas printre puținii săteni în rîndul individaților.

Pentru că n-are de lucru, stă mai mult pe-afară. De peste dealuri, înserarea își trimite pe nesimțite umbrele. Iată că Agatocle zărește un convoi de care ce vine dinspre colectivă și se îndreaptă spre cîmp.

— Noroc, Agatocle cel Mare! Il bagă în seamă Ion Miercan,

brigadierul care a luat premiul pe raion pentru recolta de grâu, și care mergea călare cu mult înaintea căruțelor.

— Să trăiești, mă frăție! Dar ce-aveți în care? întrebă Agatocle, mîndru că-i băgat în seamă chiar de Ion Miercan.

Brigadierul privește la gunoiul de grajd din care. Dar nu se pripește cu răspunsul. Vorba lui e totdeauna cu tilc.

— Ce, e secret? — îl zgîndără Agatocle Fărîmiță, văzînd că Miercan întirzie cu răspunsul.

— Oleacă de secret este, dacă stai să te gîndești. Pentru cine vrea să bage la cap, însă... Dar ție, iacă-ți spun: sămînță de grâu avem. Din cel măscat. Il aruncăm pe ogoarele colectivei ca să rodească însutit și înmîit.

„Nepricepuți oameni. Păi, asta-i vreme de semănat? O să mănince ciorile tot grîul. Ești tu brigadier, Miercane, dar geaba”, gîndește Agatocle Fărîmiță.

— Măi Agamiță! — își strigă el feciorul. Ai văzut carele colectivei?

— Văzut, tată.

— Iei un sac din cei mari, mergi pe cîmp, alegi grămada cea mai frumoasă, încarci cit poți și vii acasă. Înțeles?

— Înțeles, tată, dar așa ceva avem și noi.

— Vorba! Tu faci cum îți poruncesc. Nu-i mai bine să tragem noi un folos decît să-l rîdicie ciorile?

„Asta așa-i”, gîndește Agamiță. Se supune. Cînd se-nse-rează bine, sosește și băiatul cu sacul de-a spinare. Il trîntește în tindă.

Agatocle așează niște lemne sub șopron. Strigă la nevastă-sa:

— Piculino! A sosit Agamiță?

— Sosit, bărbate. Dar ce treabă crezi c-ai făcut? Avem și noi.

— Gura! Știi că nu-mi place să vorbești împotriva. Nici nu ai înțeles despre ce-i vorba. Crezi că Ion Miercan duce pe cîmp orice? Asta-i om deștept, că d-aia i-au dat premiul.

Intr-un tîrziu, Agatocle isprăvește cu așezatul lemnelor și intră în casă. Strîmbă din nas:

— Mirosul nu prea îmbie, dar să-i pipăim bobul. Ia dă-mi o mină, Piculino!

— Ferit-a sfîntul! Eu nu bag mina-n sac, bărbate!

— Halal soție! N-î place să bage mina-n grîu...

— Care grîu? Gunoi de grajd, bărbate!

Agatocle cel Mare sare ca ars. Viră mina în sac:

— Il omor! — tună el scuturîndu-și mina și aleargă spre casa lui Miercan. Pe la jumătatea drumului se oprește. Se scarpină după ceală. Vorbește de unul singur: „Ptiu, greu mai ești de cap Agatocle cel Mare! Greu și sucit. Un om ca Miercan nu putea spune prostii. Nici vorba! N-ai înțeles tu, Agatocle...” Și-și mai dă una cu pumnul.

Cum se luminează, încarcă și el căruța cu gunoi și pornește spre ogorul unde o să cultive sfeclă. Dar Agatocle mai are și o altă socoteală. Trece cu căruța pe la poarta lui Miercan, ca să-i arate că nici mîntea lui nu-i chiar lipită cu totul de istețime:

— Noroc, frate Miercane! — strigă el.

— Noroc, Agatocle cel Mare! Dar ce duci în căruța?

— He, he, he! Sfeclă, Sfeclă de zahăr.

— Te-am priceput. Dar ca să scoți mai multă, bagă de seamă ce-ți spun. Gunoiul să fie bine putrezit, dar nu fără must.

— Știu, frate, știu, răspunde Agatocle ca un om luminat. N-oi fi eu brigadier fruntaș, dar de învățat de la un asemenea om, tot mă pricep.

— Ei, lasă, că nu-s numai eu! — se împotrivesc Ion Miercan.

— Ba nu. Brigadier nu-i altul, dar fruntaș... hm, de, știu eu? S-or mai ivi și alții. Și mîndru de răspunsul dat, pe care-l socotea apropiat de măsura unui om zdravăn ca el, Agatocle cel Mare dă bice boilor.

Vasile Fulgeanu

ACUARELĂ

În pridvorul dimineții,
Sub un cer de caramel,
A ieșit sfîndind nămeții
Un boboc de ghiocel.

Scofînd nasul la lumină
Se cruci văzînd în zare,
Luncînd după-o colină,
Două trupuri de tractoare.

Ascunzînd sfios suspinul
După semnele mirării
Zise: — „Deci eu nu sint
primul
Vestitor al primăverii!”

Rîndunica, mai cuminte,
Nu se plînge, dar constată:
— Iar mi-a luat-o înainte
Tehnica... modernizată!

Rodica Toth

La G.A.C. din com. Crăgești, raionul T. Suverin, nu se face simțită conducerea colectivă, deoarece consiliul de conducere lasă ca atribuțiile sale să fie îndeplinite mai mult de către președinte.

PREȘEDINTELE: — Dat fiindcă nimeni nu e contra, urmează să punem imediat în practică hotărîrile luate!

Centrul mecanic Craiova incurcă motoarele tractoarelor trimise la reparat, cum a fost cazul cu cele șase tractoare ale S.M.T.-Băilești.

— Na! Să știi că motorul ăsta nu era de-aici!
(Desen de N. CLAUDIU)

LA GHICITOARE

Dragii moșului, nu că aș fi eu mai deștept ca voi, da' s'is mai bătrîn și, vorba ceea, am pățit mai multe.

Cum dară cel mai bun dascăl e pățania, is olecută mai învățat ca voi, că omul, deh! cite pățituri, atîtea-nvățături!

Lumea, vezi bine, nu-i doar cit se vede prin fereastră și timpul e dascălul cel mai bun, fiindcă el ne-nvăță toate:

Trăind omul, cînd și cînd

Află ce nu-i dă prin gînd!

Și-apoi, omul cu minte mai învățată din pățania altora, nesocotitul nici din a sa.

Vă auzii pomenind și despre ghicit. Ei hai, nu vă mai rușinați acuma, o făcurați! Bat-o vina de gură, că n-o poți înconjură.

Ce-i măi Toadere, îți dă brînci inima după vreo fată?

Rea boală și dragostea asta. Vorba cîntecului:

Nici o boală nu-i mai grea
Ca dorul și dragostea.

Rana de cuțit se vindecă, cea de la inimă, niciodată.

Eeh! Așa e! Da' cine n-a trecut prin ea, măi băieți? Tînăr lîngă tînăr, vorba aia, ca paele lîngă foc.

Și vrei să știi dacă ție e sortită ție, ai, Toadere? Și umbli pe la ghicitoare, așa-i?

Tu știi ce-i cu ghicitul ăsta? Păi, să-ți spună moșul, băiatule:

La orice treabă, pe Stan pățitu-nreabă. Că o păți și eu o dată, cînd eram mai tînăr. Cel tînăr crede că ciorile, cite zboară, toate se mănîncă... Da' omul pățit, ca pisica opărită: fuge și de apă rece.

Iacă așa, îmi plăcea și mie o fată. Ilinca a lui badea Năstase.

Vorba-aia: fți place fata?

Ih! Dar tu ei? Și ea mie!

Și ce-mi zic eu, ia să văd dacă mi-e ursită! — taman așa ca Toader.

Auzisem eu că era o babă în satul vecin, una Floarea, pricepută foarte în ale ghicitorii. Ce-mi zic, să mă duc la ea. Se zicea că știe să lege și să dezlege,

să facă de urt, de noroc și de ciștig, s-aducă iubirii și iubitele călare pe mătură de peste șapte sate! Ba unii ziceau că și vîzuseră chiar și ursita, într-un pahar cu apă! Ce mai tura-vura, voiam și eu să mă nșor, că deh,

vorba aia, nici în rai nu-i bine singur!..

Intru la babă.

— Ce vrei să știi? — zice babă.

— D-apăi, ursita!

Baba prinse să mă iscodească! Și-ncep să-i povestesc toată tărîsenia. Cum îmi plăcea de Ilinca lui Năstase, cum mă temeam că ta-su nu mi-o dă, că eram prea sărîhtoc pentru ei; eh, baba îmi dădu de înțeles că o să-ncerce.

Imi ceru să-i aduc trei metri de mătase (ca să facă „drum” și s-o aducă pe Ilinca! — zicea baba), o găină albă și un cocoș negru.

A doua zi, m-am înfățisat.

În fața mea, pe masă, stătea un pahar cu apă. Deasupra, în gura paharului, era sprijinită o oglindă.

Baba aprinse o luminare în dreapta paharului, alta în stînga, și mă îndemnă să spun „tatăl nostru” cu ochii închiși.

— Gata — zise baba. Aruncă-ți ochii în oglindă! Ce vezi?

— Ce să văd? În oglindă apăru Ilinca, deodată, taman ea! Îi tremura chipul-n apă și parcă era cu adevărat în pahar.

— Vezi? îmi zise baba, care meșterea ceva cu miinile pe sub masă. — Ea ție e ursita! S-a arătat, vezi?

Mare mi-a fost bucuria. Mă și vedeam înșurat cu Ilinca. Deh! doar mi-apăruse în pahar!

Cînd dăduj să mă ridic de la masă, ce văd jos pe dușumea? O fotografie! O ridic eu, pasă-mi-te, o scăpase baba.

Baba nu mă văzuse. Mă uit la chip, și cînd colo, ce să vezi? Era chiar chipul fetei, al Ilincăi.

E-o! atunci m-am luminat eu la mîntea. Va să zică asta era!

Baba vîrise sub pahar fotografia și aceasta bătea prin apă în oglinjoara de deasupra.

Cu de-asta-mi umbli vrăjitoroaia!

Da' ce, parcă era ea de vină? Eu fusesem prostul.

Pe Ilinca n-am luat-o de nevastă, că nu mi-a dat-o ta-su. Da de ghicitorit m-am lecutit.

Uite-așa pății, dragii moșului! Din nebunia străină e bine să tragi învățăminte; d-aia vă și povestii pățania mea.

Pt. conformitate,
A. Iozefini

EPIGRAME

În localul căminului cultural din satul Ghimeș-Gară, raionul Mo. nești, s-a făcut magazie de sare.

Nu e glumă, frățioare,
În cămin să zacă sare:
Iar de-i glumă, de-astă dată
E o glumă nesărătă...

Cooperativa din satul Maidan, regiunea Timișoara, stă mai tot timpul închisă.

Sint aicea „de vînzare”
Broaște, lacăte, zăvoare,
Însă puse măi loane,
Pe la uși și la obloane..

— Parcă spuneai că femeia trebuie să fie egală cu bărbatul și văd că ai încercat-o cit ai putut...
— Păi tocmai de-aia! Ne-am cîntărit la oraș și-am văzut că are citeva kilograme mai puțin ca mine...

(Desen de A. CLENCIU)